

намѣстникъ—Легатъ (*Legatus Augusti pro praetore* се преторска или консулска властъ) или прокураторъ (*procurator*). Намѣстникъ съединявалъ въ лицето си върховната, гражданската и военната властъ; нему били подчинени всички чиновници, които занимавали отдѣлни клонове на управлението, като: чиновници по финанситъ (*procurator provinciae*), началници на легионитъ (*Legati legionum*), съдии (*Legati iudicij*) и много други дребни чиновници (*praefecti*). Намѣстниците управлявали въ името на императорътъ и подъ неговиятъ надзоръ, и понеже имали въ рѣцѣтъ голѣма властъ, да не би да станатъ опасни за самиятъ императоръ, често се промѣнявали и прѣмѣстявали. Освѣнъ това и мѣстното население до нѣидѣ вършило надзоръ надъ намѣстниците. Въ всичкитъ провинции на империята имало провинциални събрания (*concilia*). Ежегодно избираниитъ прѣдставители (*legati*) се събирали въ главния градъ на провинцията, за да прѣдставяватъ желанията на своитъ избиратели и да принесжтъ жертва. Събранието имало единъ священъ характеръ, въ неговото чело стоялъ главенъ жрецъ на провинцията нарѣченъ *Sacerdos aerae Romae et Augusti provinciae*, (Жрецъ на алтарѣтъ на Римъ и Августовата провинция). Събранието и мало право да искаже иименно благодарността си или въ противенъ случай да се оплаква или на императорѣтъ или на сенатѣтъ (въ сенатскитъ провинции). Такива провинциални събрания сж били и въ всичкитъ край-Дунавски провинции и въ Тракия.

Римлянитъ неоставили всякой народъ, да си живѣе съ свои народни особености; щомъ привзели една провинция, тѣ се старали, да замѣнятъ постепенно особеноститъ на единъ народъ съ римскитъ; а за тази цѣль основавали колонии и муніципии; разликата състояла въ това, че първитъ се основавали по образа на Римъ съ прѣселенитъ римски граждани, а другитъ отъ мѣстнитъ жители. Градъ (*municipium, colonia, praefectura*) е билъ срѣдоточие на единъ окръгъ (*regio territorium*); въ териториата му е имало чифлици (*fundi*) и села (*vici, castella*), въ които живѣли